

HOMILIA DE LA MISSA DEL DIUMENGE DE RAMS

Avui tot va de festa, de palmes, garlandes i vestits de colors primaverals, tot plegat de mans dels padrins de bateig. Per què la nostra tradició ha vestit aquesta festa amb tants elements populars? És veritat, potser durant segles moltes persones han participat en la benedicció dels rams perquè un cop beneïts i penjats al balcó –un servidor, potser del pocs que encara ho fa aquí a Solsona– confiaven que llur casa els quedava protegida del perill dels llamps. Però aquesta simbologia popular del diumenge de Rams no queda en això, és molt més gran, va molt més enllà.

Permeteu-me que, a partir d'aquests tres elements populars, vinculats tots ells a la figura dels padrins de bateig, puguem entendre una mica què estem celebrant avui.

***

Comencem per la palma. Quan Jesús va entrar a Jerusalem, els seus seguidors, per significar que entrava un rei, que entrava un rei salvador, varen improvisar una tallada de palmes i de branques d'olivera i varen estendre els seus mantells per orquestrar una entrada reial. Jesús anava a cavall, com els reis. Muntava un pollí, un ase jovenet, com els reis de pau. Hi havia pujat altres vegades, hi havia entrat dissimuladament; aquell dia hi entrava fent un signe i les palmes acompanyaven aquest signe.

Els grans generals que arribaven vencedors de la batalla, els rebien amb palmes. Els màrtirs, com veiem a les imatges que tenim a les esglésies, porten a la mà una palma. La palma era el signe de la victòria.

Jesús és rebut amb palmes perquè és el rei victoriós que entra a la ciutat de Jerusalem per vèncer. Entra a lluitar i a vèncer el maligne. Avui l'evangeli ha estat llarg, ha estat la narració d'aquesta lluita. Una lluita i una victòria sorprenent.

El combat de Jesús durant la Setmana Santa no és el de dos boxejadors que pugen al quadrilàter, s'estoven, un guanya i la gent l'aplaudeix. La lluita i la victòria de Jesús s'assembla a la dels superherois contra els dolents de la pel·lícula. Us ho imagineu, els més petits? Jesús i el maligne lluitant al capdamunt d'un gratacel, farcit de persones que corren el risc de perdre la vida si guanya el dolent. El dolent ha estat astut i s'ha encarregat de bloquejar els superpoders del nostre superheroi. Va perdent, està patint. El maligne està guanyant, tothom està esgarrifat. Però, en un cop d'efecte, el

superheroi s'abraona sobre el dolent i se l'emporta. Cauen tots dos al buit i moren tots dos. Però, com veurem al final d'aquesta setmana, el nostre superheroi, Jesús, gràcies als seus superpoders, ressuscita, allibera totes les víctimes i esclaus del maligne i els lliura la palma de la victòria.

La lluita i la victòria de Jesús és d'aquest estil. Lluita fins a donar la vida pels esclaus i presoners del maligne. Ressuscita i fa partícips de la seva victòria a totes les víctimes del mal.

En les entrades a les ciutats dels generals dels exèrcits, les palmes eren per a ells. En l'entrada victoriosa de Jesús, les palmes de la victòria són per a nosaltres. El diumenge de Rams som nosaltres qui tenim a les mans la palma de la victòria de Jesús. No una palma verda, com devien ser les dels deixebles aquells dies, puix les van arrencar dels arbres, sinó una palma blanca, pura, signe de la victòria de Crist que ens ha alliberat del pecat que enfosquia la nostra vida, del pecat que embrutava la nostra pulcritud.

***

Continuem per les garlandes. Aquestes palmes, especialment les dels infants, porten garlandes, almenys així ho marca la tradició. És veritat que cada cop es veuen menys palmes guarnides amb garlandes, però el fet clàssic era que la palma portés penjats uns dolços, unes gominoles, unes galetes.

Ja sabem que això és cosa de pastissers i de padrins de bateig. Però fixem-nos que aquests dolços que acompanyen les palmes són un signe senzill i humil de la dolçor de la victòria de Jesús. Adonem-nos també que el signe popular propi del dia de Pasqua és la mona, unes postres dolces, molt dolces. La vida nova de Jesús, aquesta victòria que Jesús ens dona vencent el maligne, és dolça, és agradable, ens fa feliços, ens fa somriure: com als infants les garlandes! Ser de la colla de Jesús, portar la palma de la seva victòria no és quelcom feixuc, insuportable, difícil. Ser cristià no és difícil, feixuc i insuportable. Ser de la seva colla, ser cristià és alegre, és agradable i ens fa bé.

Així doncs, el diumenge de Rams, quan nosaltres estem acompanyant Jesús, que va al combat per nosaltres, ja portem a les mans les palmes amb garlandes: estem dient que Jesús va al combat per donar-nos a nosaltres la victòria, una victòria que ens farà agradable la vida, que ens traurà del pecat, que ens traurà d'allò que ens entristeix; que ens traurà d'allò que no ens deixa viure, que ens té esclaus; i que ens donarà una vida bona i santa.

***

Acabem amb els vestits de colors. La tradició popular, que és rica en psicologia, ha volgut que avui, diumenge de Rams, fos el primer dia de l'any en què ens vestim de colors. Recordem, els més grans, quan érem petits: el diumenge de Rams ja ens posàvem vestits de festa, el vestit de primavera; les nenes amb un vestit clar, un jersei de punt, bonic; els nois amb americana i tots mudats. Fixeu-vos també com un servidor, després de tota la quaresma, vestint de manera discreta, amb un estil més aviat penitent i fosc, avui vesteixo fúcsia i vermell. Per què? Perquè el diumenge de Rams inaugura la Setmana Santa, que és la setmana que ens recorda el baptisme.

Aquests vestits clars ens recorden el vestidet del nostre baptisme. La Setmana Santa, la passió, mort i resurrecció de Jesús apunta al baptisme. Quan vam ser batejats: vestits de blanc. Quan vam ser batejats: els nostres padrins van encendre un ciri per fer llum en la foscor. En el baptisme, Jesús ens va despullar de la negror del pecat i ens va vestir dels colors de la seva vida nova, blanca, pura, neta, radiant. Vàrem ser guanyats per Jesús i, per això, la Setmana Santa i la Pasqua, baptismals per excel·lència, es vesteixen de colors vius i plens de vida.

Fixeu-vos que la feina dels padrins es concentra en la Setmana Santa –palma, mona, acompanyar-te a la benedicció dels rams, al Diumenge de Pasqua–. Poden exercir en altres moments de l'any, però la tradició diu que no poden fallar aquests dies. Per què? Perquè el dia que vas ser batejat, els teus padrins et van acompanyar, van comprometre's davant de la comunitat dels salvats que t'ensenyarien a conèixer, estimar i seguir Jesús. Junt amb els pares, els padrins et varen fer el millor regal de la teva vida, la vida de Jesús. El dia del baptisme, de la mà dels padrins, et vares incorporar a la comunitat dels salvats. Cada any, quan celebrem i recordem el nostre baptisme, allò que Jesús va fer amb la seva mort i la seva resurrecció, el padrí, amb la seva presència i els seus regals lligats a les festes litúrgiques, ens recorda que nosaltres hem estat fets per a la vida, per als bonics colors de la vida, per a l'Església, per a la bellesa d'una comunitat d'homes i dones nous.

***

Aquests tres signes del diumenge de Rams –palma, garlanda i vestits de colors–, tots ells associats a la figura dels teus padrins, et recorden aquesta vida dolça, agradable, bona, que Jesús t'ha regalat amb la seva victòria i

que tu només la podràs guardar i custodiar plena de colors si vius amb l'Església, si estàs envoltat de la comunitat dels qui estimen Jesús.

Germans i germanes, no ens quedem en el diumenge de Rams, no ens acontentem amb beneir la palma i aparèixer una estoneta aquí a l'església. Aprofitem aquesta Setmana Santa, perquè, si la vivim, si seguim Jesús i contemplem com ell ha guanyat, com ell ens ha alliberat, com ell ens ha donat la seva victòria, aquesta Pasqua serà un goig per a cadascun de nosaltres.

Acabo amb dos signes senzills, que podem fer tots i que ens poden ajudar a recordar, a través dels signes d'aquesta bonica litúrgia, això que us he predicat. Escapcem una fulla de la nostra palma i posem-la com a punt de llibre de la nostra Bíblia. És el signe que ens recordarà que Jesús ens ha donat la victòria. Agafem alguna de les gominols de la nostra palma, alguna garlanda, i posem-la també a la vora de la nostra Bíblia, que ens recordi que la seva victòria és dolça i és bona.

Catedral de Solsona, 14 d'abril de 2019